

"עולמות הרפואה עניינו אותי עוד מהתיכון, ורציתי להתגייס למקום שבו אוכל לבטא את יכולותיי ברמה הגבוהה ביותר"

רס"ן ליטל טמיר, בת 35, תושבת שבי-דרום, נשואה ואם לארבעה מפקדת מרפאת מומחים במרכז הרפואי דרום, בוגרת תיכון העמק המערבי ותוכנית נפש יהודי

מה את עושה בצבא?

אני מפקדת מכלול רפואת מומחים במרכז הרפואי האזורי דרום, יחידה רפואית שמתמחה במתן שירותים רפואיים מקצועיים לחיילים ולחיילות, בסמוך לבסיסי צה"ל הגדולים בדרום הארץ. במסגרת התפקיד אני אחראית על מרפאת המומחים, מרפאת הנשים, מעבדה ומכון הדימות. לפני כן מילאתי תפקידים מגוונים כאחות במרפאה, מדריכה בבית הספר לרפואה צבאית, תפקידי מטה, פיקוד על מרפאה וכיום על המכלול.

רצית להגיע לתפקיד הזה?

כן. למדתי סיעוד כחלק מלימודי העתודה והתגייסתי לצבא בתור אחות. עולמות הרפואה עניינו אותי עוד מהתיכון, כשהתנדבתי במד"א ולמדתי ביולוגיה. הרגשתי שאם אני מתגייסת, אני רוצה לעשות זאת במקום שבו אוכל להביא את יכולותיי ברמה הגבוהה ביותר.

איך החלטת להתגייס?

הגיוס לצבא היה טבעי עבורי. רוב הסביבה שלי התגייסה, וזה היה נראה לי כמו הצעד הנכון. במשפחתי הייתה תמיכה רחבה מאוד. ההורים שלי שמחו על הבחירה בגיוס ובמסלול העתודה.

איך נראים הימים שלך?

עמוסים מאוד. אני משלבת בין תפקיד תובעני, גידול ארבעה ילדים ובעל שנמצא במילואים. זה דורש הרבה איזון, אבל גם מספק.

איפה היית ב-7.10?

בבית, כ-10 ק"מ מהרצועה.

צילום: אריק סולטן

ליטל טמיר ובעלה שלומי

תחושת המתח הייתה עצומה, עם חשש קיומי אמיתי. אחרי שעברנו את היום הראשון, הבנו שאי אפשר להישאר בבית, וצריך להתמודד עם הסיטואציה: ארבעה ילדים, בעל מגויס ותפקיד עם פקודים שאני מחויבת להם.

האם המלחמה גרמה לך לראות אחרת את התפקיד?

בהחלט. הבנתי כמה הנוכחות שלי בימים הראשונים הייתה משמעותית עבור הפקודים שלי, ועד כמה פיקוד נכון יכול להשפיע על התפקוד האישי של כל אחד ואחת מהם בהמשך.

ספרי על אירוע משמעותי מהשנה האחרונה.

ב-8 באוקטובר ביצעתי שיחות

חוסן עם כלל החיילים בבסיס שלי. חיילת אחת, שבן זוגה נחשב לנעדר, הצטרפה לשיחה. לימים, כשהיא סיפרה את סיפורה מול כל הבסיס, היא שחזרה את השיחה שלנו כמעט מילה במילה. זה היה רגע משמעותי עבורי, להבין שהייתי אבן דרך בזיכרון שלה.

מה האתגר הרוחני בתפקיד?

השירות מפגיש עם תרבויות וסגנונות מגוונים, וזה מחייב להישאר נאמנה לעצמי ולערכיי.

מי הוא מקור כוח עבורך?

שלומי, בעלי ושותפי לחיים, שאותו הכרתי בצבא. הוא תמיד תומך ועוזר, במיוחד בתקופות מאתגרות כמו עכשיו, כשהוא במילואים.

שלומי, איך אתה חווה את השירות הצבאי של ליטל?

זה מאוד מאתגר, במיוחד כשאני במילואים. ליטל מצליחה לתפעל את הבית ואת התפקיד הצבאי במקביל, וזה מדהים. סופרוומן.

יש לכם טיפ למתגייסות?

בצבא כמו בצבא, הכול מתחיל ונגמר במי המפקד שלך, ומה הכלים שהוא נותן לך. צריך לדעת שהדבר היחיד הצפוי בשירות צבאי הוא שהשירות יהיה לא צפוי. לרוב, את לא בוחרת את המפקדים שלך ואת הסביבה האנושית. זה האתגר וצריך לדעת לנווט בתוכו. כשהמפקד או המפקדת מתייחסים אלייך קודם כול כבן אדם - הכול בא על מקומו בשלום. מאז 7 באוקטובר מצאנו את עצמנו בסיטואציות שדרשו פתרונות יצירתיים, יחסית לשגרה שהייתה לפני כן. זה דרש התגמשות מצידנו אבל גם מצד המערכת.

ליטל, ספרי על הזדמנויות שקרו לך בעקבות התפקיד.

פיתוח מרפאת הנשים שלנו היה אחד הדברים החשובים לי ביותר. זכיתי לגייס רופאות נשים שייתנו לחיילות מענה מקצועי ורגיש.

מילה לסיום.

חשוב לזכור שהצבא לא מתאים לכל אחת, וגם לא מסלול העתודה. תחקרי על התפקידים שמסקרנים אותך, תשאלו על אופי השירות ועל האתגרים שבו. קבלי את ההחלטה לפי מה שהלב אומר ובו בזמן התייעצי עם הוריי - הם בוודאי רוצים בטובתך. בהצלחה.